

Hoge commissaris te Djakarta (Lamping) aan minister van Buitenlandse Zaken (Stikker), 15 aug. 1952

Van Lamping persoonlijk.

Mede bestemd voor Minuor.

Uw 51 geeft mij de instructie welke ik gaarne had ontvangen.

Ter gedeeltelijke uitvoering ervan vond ik gisteravond op receptie gelegenheid deze zaak op vriendschappelijke wijze, conform Uw aanwijzing, met de Minister van Buitenlandse Zaken te bespreken: ik sprak over mogelijke onaangename consequenties op de dag zelf.

Mukarto geloofde mij gerust te kunnen stellen. Hij deelde mede in Bali zoveel mogelijk aandrang op de President te hebben uitgeoefend om in zijn speech ten aanzien van Nederland de nodige matiging te betrachten en geloofde daarin wel te zijn geslaagd. Ik antwoordde dat ik overtuigd was van zijn bemoeiingen ten deze en dat ik aan mijn Regering reeds in die zin had gerapporteerd en dat ik in deze berichtgeving ook de Minister-President had betrokken (vide mijn 71). Mukarto wees verder op de moeilijke positie van de Regering tegenover de President in dergelijke gevallen, zulks in verband met persoonlijke aspiratie van Sukarno om volksleider te blijven. Hij kon mij niet verzekeren, dat de President niets zou zeggen dat mij onaangenaam zou zijn: dat zou geen Indonesische Minister van Buitenlandse Zaken, hoe gaarne hij dat ook zelf wilde, kunnen bereiken. Ik beloofde niet overdreven kritisch te zullen zijn en verklaarde de stand van zaken na een tweejarige ervaring volkomen te kennen. Tenslotte weet Mukarto misschien nog niet rekening te moeten houden met de mogelijkheid, dat er op het laatste ogenblik iets heel anders uit de bus kan komen dan hij thans verwacht. Dit was althans de situatie op de laatste VN-dag ten aanzien van Darmasetiawan.